

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIII. Quid hic Scriptor pro defensione Origenis dicat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

τὸν Πατριαρχὴν τῷ Πατρικῷ, τὰ κα-
θημένα τῷ βιβλίῳ ὡς γέγονες ἔσται
νωσκεν· ὅπερ ἔχω μόνο πλέγειν τοὺς αὐτά·
δοκεῖ ἐπιτίθεσθαι τῷ φίλῳ ἐκβαλεῖν αὐτά·
πινες μὲν αἰδημόνιοι τὸν ἐπιφάνιον, τερού-
πεγραφον· τολμοὶ δὲ τοῦτο τοιεῖν ἔξετε-
πον· ὃν τὸν καὶ θεότημα ὁ ἐπίσκοπος σκυ-
δίας, ὃς τοὺς τὸν ἐπιφάνιον τοιέδε αἴπεκεί-
τας· ἐγὼ, εὐφη, ὃς ἐπίφανες, τοὺς τὸν πάλαι
καλῶς κέκομημένον καθιεῖται αἴρεια·
τοῦ βλασφημοῦ ἐπιχειρεῖν τοράγμα τολ-
μοῦ, ἐκβαλλων δὲ οἱ τοῦτο μέμψαν
ἄλωστε, μή τε κακὴν εἶναι σιδηροκαλίαν ἐν
τοῖς ὡς γέγονες βιβλίοις εἴπων, τερούμιας
τοῦ βιβλίου ὡς γέγονες ἔσταινεν τοῦ
ταῦτας ἐπιληπτισμάτας ἐκβέσεις· καὶ μετατα-
ζειπῆγε λέγων· οἵ ταῦτα οὐδείσαντες, εἰς τὰ
ποιῶν οἱ λόγοι, ἔξιείσαντες ἔλαθον ἑσ-
τεῖς· ταῦτα μηνὸς ἐπ' ἐντασθείᾳ καὶ βίᾳ ὁρ-
θότην αἰσθεῖσθαι· θεότημα, τοὺς ἐπιφά-
νιον αἴπεκεντα.

A quoquot in urbe Regia aderant Episco-
pi, damnationis sententiam contra li-
bos Origenis prolatam ipsis recitavit:
nihil quidem habens quod adversus eos
libros diceret, nisi quoddipsi ac Theophili
placuisse eos libros rejicere. Ac
nonnulli quidem ob reverentiam Epi-
phanii, huic decreto ipsis quoque sub-
scripserunt; multi vero id facere recu-
sarunt. Ex quorum numero fuit etiam
Theotimus Episcopus Scythiae, qui
Epiphanius ita respondit. Ego, Epi-
phanius, neque eum qui jam pridem pie
defunctus est, contumelia afficerem
volo; neque impium facinus aggredi au-
deo, ut ea condemnem quae Majores
nostris minime repudiariunt: praesertim
cum sciam nihil male doctrinæ in libris
Origenis reperiri. Similiter proferens
quendam Origenis librum, recitare
coepit, & expositiones in eo Ecclesiasti-
cas ostendit. Deinde subjecit haec
verba. Qui istos libros contumeliam
afficiunt, si certe non animadverunt,
se illis ipsis voluminibus contumeliam
inferre, de quibus libri isti conscripti
sunt. Haec sunt quae Theotimus, vir
ob pietatem vitæque sanctimoniam ce-
leberrimus, Epiphanius respondit.

Κεφ. ιγ'.

Οἷα φησιν ἡ Συγκρατινὴ πόλις ὡς γέγονε.

ΕΠΕΙΔΗ δὲ οἱ Φιλολογίοις τὸν πολλὰς
οικοήρπασαν, ὡς βλασφήμως τερού-
μιν τῷ ὀντόθεν, μηδὲ διελθεῖν τοῦτον
ἐκκαίσαι εἴναι ήγεμονος· οἱ ἐντελεῖς καὶ αἱ φ-
ιλολογίαι μηδὲν διασώματος Φαινεῖσθαι, ὅπερ
γέγονεν εἰσιθεντὸν κρείποντας, δείκνυσθαι βέλον-
ται. τέτο πέπονθε τρώσθαι· μεθόδιος, τὸν
τοιούτοις πόλεως λεγομένης ὀλύμπιας ἐπίσκο-
πος ἄντα εὐσάδειος δέ τὸν αὐλιοχίας πρέστης ὀλύ-
μπον ἐπιληπτίας πεσοδές· Εμεταταῦτα διπολ-
λιασθεῖσα, τὸ τελεθεῖτον θεόφιλος· ἀντη
τοῦ κακολογῶν τετρεγένδυς, εἰπεῖ ταῦτον ἐλθόν-
τες, τὸν αὐτὸν διεβαλλον· ἀλλος γάρ δὲ αὖτο
ἐπὶ τούτῳ καὶ αὐτὸς κατηγορεῖαν ἔχωροςαν,
δεικνύτες ἔκαστοι, ὡς ὁ μηδεὶς διεβαλλον, τέτο
πάντοις ἐδέξαντο· ἐπειδὴ γάρ αὐτὸς ἀλλος
δύνατος ἐναντίος εἰς ἐπελαμβάνοντας, δῆλον
ὡς ἔκαστος· ὁ μηδέσκωπεν, τέτο οὐδὲ αἴληθες

Cap. XIII.

*Quid hic scriptor pro defensione Ori-
genis dicat.*

SED quoniam qui obtrectandi studio
ducuntur, plurimos seduxerunt, ab
Origenis lectione velut impii eos aver-
tententes, non incommodum fore arbitror
paucia de illis differere. Viles homines
& obscuri, qui per se ipsi inclarescere
non possunt, ex potiorum vituperatio-
ne famam aucupari conantur. La-
boravit hoc morbo primū Methodius,
Olympi Lyciae civitatis Episco-
pus. Deinde Eustathius, qui exiguo
temporis spatio Antiochettsem Eccle-
siam rexit. Post hunc Apollinaris,
ac postremo Theophilus. Haec est
quadriga maledicorum, qui non ea-
dem incidentes viā, Origenem ca-
lumniati sunt. Alius enim alia de cau-
sa ad accusationem ejus prorupit: quo
facto singuli tatis declararunt, se om-
nino probasse ea quae minime repre-
hendissent. Nam quoniam aliud
dogma signillatim refutare aggres-
sus est, perspicuum est singulos
pro vero admisisse, id quod mi-

Socratis Historiae

320

nime insestati sunt: tacite scilicet compantes ea quae non exagitabant. Methodius quidem cum in libris suis Origenem diu multumque insectatus fuisset, postea tamen quasi palinodiam canens, in Dialogo quem Xenonem inscripsit, summa eum admiratione prosequitur. Ego vero ex illorum reprehensione aliquid amplius accedere ad commendationem Origenis affirmo. Etenim qui omnia undique conquisiverunt qua reprehensione digna existimabant, iij certe cum illum minime reprehenderint tanquam de Sancta Trinitate male lentientem, recte ac sincera pietatis testimonium ei perhibere manifestissime convincuntur. Et isti quidem Origenem hac in parte non reprehendendo, eum testimonio suo comprobant. Athanasius vero Consumentialis fidei defensor accerrimus, in suis contra Arianos orationibus, clarâ voce illum fidei suæ advocat testem, verba illius suis intexens sermonibus in hunc modum.

“Vir immensi laboris planeq; admirandus Origenes, nostram de Filio Dei sententiam testimonio suo confirmat, “illum patri coeternum esse dicens. Qui ergo Origenem vituperant, non animadvertisse se una quoque Athanasium laudatorem Origenis, maledictis appetere. Sed de Origene haec tenus dictum sit. Nunc ad Historia ordinem revertamur.

CAPUT XIV.

Quomodo Iohannes cum Epiphanius ad se vocasset, & ille vocatus non parvisset, sed in Ecclesia Apostolorum conventus celebrare pergeret, monuit eum ac reprehendit quod multa contra canones faceret. Quare territus Epiphanius in patriam rediit.

Iohannes quidem, cum Epiphanius contra Ecclesiasticam regulam in ipsius Ecclesia ordinationem tecisset, nequam luccensuit: immo eum hortatus est, ut in Episcopali domo secum manere vellet. Verum ille nec mansurum cum eo, nec precaturum esse dixit, nisi Diocorum fratresque ejus è civitate expulisset, & ipse condemnationi librorum Origenis manu propria subscripisset. Cum Iohannes id facere differret, nihilque temere agendum esse dicceret ante generalis Concili definitionem, Iohannis intimi aliud consilium

A πάντως εδέχετο, τῷ δότοισαται ἐπανῆπτο οὐ μὴ διεβαλλεῖ μεθόδῳ Θρύη τοιούτῳ καταδεσμῷ τε ωργήρυξ, ὑπεροχώς ἐπιτλωφίας θαυμάζει τὸν αὐδεῖον εἰ ποδιώγῳ, ὁ ἐπέγραψε ξενῶντας ἐγώ δὲ πικρόντης τῆς ἀνειωντος αἰνότεως, εἰς σύνασσον θύρας φυμίοις γοῦ κυνήσαντες ὅσπεδες μέμφεσις αἴστια, δι' ὧν αἱ κακῶς δοξαζόμενοὶ τῆς αἵγιας τειδεῖσθαι εἰδούσιοις ἐδίλωσεμένων, δεῖνυντος τοιούτους τοιούτους μαρτυρεῖντες αὐτοῖς. Στοι μὲν τοῦ διατεταμένου μέμφασις, μαρτυρεῖσθαι αὐτοῖς ἀβανάπτοντος ὃ τῆς ὄμοστις πίσεως ἴσως εργασίης, τοῖς καὶ δειπνῶν λόγοις μεγάλη τῇ φυμάρτυρεσ τῆς οἰκείας πίσεως τὸν αὐδεῖον λεῖ, οὖν ἀπέντας λόγοντος ιδίοις συναπτούσης, ὁ θαυμαστὸς φυτοὶ, καὶ φιλεπιστοὶ Θρύηρις, τάδε τείχοις τε Θεετοῦ τέρα δοξῆ μαρτυρεῖσθαι αἰδίον αὐτοὺς τοιούτους αὐτοῖς ἀβανάπτοντος αὐτοῖς μέμφεσις θύρας τοσαῦτα εἰρήνων εἰξῆς δὲ τῆς πρᾶς ἔχωμεντα.

Kef. 10^v.

Ως Ιωάννης φροντιστάμενος τὸν ἐπιφανεῖον, μητροῦ αἷλα μάλιον καὶ στὴν τὴν τοῦ δότοισθαι ἱκανότειαν αὐτοῖς συνεργάτης αὐτοῖς μεμφόμενος, αἱς τοῦτοις πολλὰ τοιούτων οὐδεὶς αἰβανάπτοντος αὐτοῖς μέμφεσις θύρας τοσαῦτα εἰρήνων εἰξῆς δὲ τῆς πρᾶς ἔχωμεντα.

PΙΟΔΙΝΟΣ δὲ τὴν ἡγανάκτην, ἐφ' οἷς πανόρα τὴν αὐτὴν ἀπεκληρούσια ἐπιφανεῖαν καρεστούσιαν πεποίητο αἷλλα μάρτυρες τοῖς ἐπικοποῖς οἴκοις συμμένειν αὐτὸν δὲ, διὰ ἔφων, καὶ δὲ συμμένειν αὐτοῖς, συνενέχασθαι, εἰὰν μὴ στὸν αὐτὸν διόσκυρον διελάσῃ τῆς τολμεῶς, αὐτοῖς δὲ κακοποιοῦσι. Φη τοῖς καθαιρέσιοις τῷ ωργήρυξ θρύη Ιωάννης δὲ ταῦτα ποιεῖν ἴσως εργάσειν καὶ λέγοντος μὴ δεῖν τοῦτο κακοποιοῦσιν τοιούτους ποιεῖν, ἐπὶ ἐπερασμάτων οἱ απεκχώτες τῷρος Ιωάννην ἔχοντες